

POSTANOWIENIE

Dnia 25 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie zażalenia Prokuratury Regionalnej w S. na uchwałę Sądu Najwyższego – Izba Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt I ZI 50/22, w przedmiocie odmowy zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w W., po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, na posiedzeniu w dniu 25 marca 2024 r., wniosku Prokuratora Regionalnego w S. z dnia 4 marca 2024 r. w przedmiocie cofnięcia zażalenia z dnia 27 kwietnia 2023 r. oraz podjęcia zawieszonego postępowania,

postanowił:

1. na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. a contrario w zw. z art. 171 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. *Prawo o prokuraturze* podjąć zawieszone postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 07 lutego 2024 r., postępowanie w sprawie o sygn. II ZIZ 14/23;

2. pozostawić bez rozpoznania zażalenie prokuratora Prokuratury Regionalnej w S. na uchwałę Sądu Najwyższego – Izby Odpowiedzialności Zawodowej z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt I ZI 50/22, w przedmiocie odmowy zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w W., wobec jego cofnięcia.

UZASADNIENIE

Uzasadnienie

Prokurator Prokuratury Okręgowej delegowana do Prokuratury Regionalnej w S. A. B. pismem z dnia 1 grudnia 2022 r., sygn. akt [...], wniosła do Sądu Najwyższego o podjęcie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w W. za to, że:

w okresie od dnia 7 lipca 2020 r. do dnia 9 lipca 2020 r. w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia przez E. W. oraz M. D. korzyści osobistej wyrażającej się w uzyskaniu dla swojej dalszej działalności publicznej przychylności osoby pełniącej istotne funkcje publiczne na szczeblu samorządowym i politycznym, ubiegającej się w ówczesnym czasie o wybór na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, jako funkcjonariusz publiczny – Zastępcą Prokuratora Rejonowego [...], będąc na podstawie art. 102 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze zobowiązaną do zachowania w tajemnicy okoliczności sprawy, o których powzięła wiadomość ze względu na swoje stanowisko prokuratora, nie dopełniła obowiązków służbowych wynikających z powyższego przepisu w ten sposób, że wbrew wyżej wskazanemu przepisowi ustawy i przyjętemu na siebie zobowiązaniu ujawniła informacje, z którymi zapoznała się w związku z wykonywaną pracą prokuratora, a dotyczące postępowania o sygnaturze [...] Prokuratury Rejonowej [...] w postaci:

- 1. wyników badań krwi i moczu na obecność narkotyków i alkoholu, przeprowadzonych u podejrzanego,*
- 2. treści wyjaśnień podejrzanego i kwalifikacji prawnej przedstawionego mu zarzutu,*
- 3. treści przeprowadzanych w sprawie czynności dowodowych,*
- 4. treści uzupełniającej opinii toksykologicznej,*

5. treści zeznań świadka i charakteru relacji łączącej świadka z podejrzanym,
6. terminu i przebiegu posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania,
7. decyzji w przedmiocie wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania,

które X.Y. uzyskała w związku z wykonywaniem czynności służbowych, a których ujawnienie mogło narazić na szkodę prawnie chroniony interes, przekazując je E. W., prokuratorowi Prokuratury Rejonowej [...] w celu dalszego przekazania M. D., pełniącemu funkcję [...] oraz R. T., [...], czym działała na szkodę interesu publicznego wyrażającego się w ochronie tajemnicy postępowania przygotowawczego,

tj. za czyn z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy uchwałą z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt I ZI 50/22, odmówił zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w W. za wskazany we wniosku czyn. Orzeczenie zostało wydane w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej jednoosobowo przez Prezesa tej Izby SSN Wiesława Kozielewicza.

Zażalenie na powyższą uchwałę wniosła prokurator Prokuratury Okręgowej w S. delegowana do Prokuratury Regionalnej w S. A. B., zaskarżając ją w całości na niekorzyść X.Y., zarzucając obrazę prawa materialnego, tj. art. 115 § 2 k.k., art. 266 § 2 k.k. oraz art. 231 § 2 k.k., wskazując jednocześnie, że pozostała część zarzutu jest rozwinięta w niejawnej części zażalenia. Stawiając powyższy zarzut, skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonej uchwały poprzez wyrażenie zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. za wskazany we wniosku czyn.

Do składu orzekającego sprawie dotyczącej rozpoznania zażalenia, zarejestrowanej pod sygn. akt II ZIZ 14/23, zostali wyznaczeni: SSN Barbara Skoczowska jako przewodnicząca i sprawozdawca oraz SSN Zbigniew Korzeniowski i SSN Krzysztof Staryk. Z uwagi na wyłączenie od rozpoznania sprawy SSN Zbigniewa Korzeniowskiego postanowieniem z dnia 25 września 2023 r., sygn. akt II ZO 86/23, Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 7 lutego 2024 r. zawiesił postępowanie w niniejszej sprawie z uwagi na wystąpienie długotrwałej przeszkody uniemożliwiającej jego prowadzenie wyrażającej się w braku możliwości utworzenia, spośród sędziów Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego, niezależnego i niezawisłego sądu, którego orzeczenie wydane w tej sprawie nie byłoby obarczone bezwzględną przyczyną odwoławczą.

Pismem z dnia 4 marca 2024 r., sygn. akt [...], Prokurator Regionalny w S. W. S.:

1. na podstawie art. 431 § 1 k.p.k. w związku z art. 9 § 2 ustawy Prawo o Prokuraturze cofnął zażalenie prokuratora z dnia 27 kwietnia 2023 r. na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. I ZI 50/22, o odmowie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X.Y. – prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w W. za wskazany we wniosku czyn i wniósł o pozostawienie zażalenia bez rozpoznania;
2. oraz podjęcie zawieszonego postępowania i jego umorzenie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Wprawdzie okoliczność, która legła u podstaw zawieszenia postępowania zażaleniowego nie ustała, jednak cofnięcie zażalenia z dnia 27 kwietnia 2023 r. przez Prokuratora Regionalnego w S. spowodowało, iż przestała ona stanowić długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą prowadzenie postępowania i dlatego też należało podjąć zawieszone postępowanie.

Zgodnie z treścią art. 135 § 14 i art. 171 ust. 1 Prawo o prokuraturze, do postępowania w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej w zakresie nieunormowanym przepisami tej ustawy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Kodeks postępowania karnego, z kolei w ww. ustawie brak jest uregulowania, który ustanawiałby regułę w kwestii odwołalności czynności procesowych stron.

W realiach niniejszej sprawy wskazać trzeba, iż stosowane odpowiednio w postępowaniu w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej przepisy k.p.k., zawierają w art. 431 k.p.k. unormowanie zezwalające na cofnięcie środka odwoławczego. Zatem Prokurator Regionalny, który złożył zażalenie na niekorzyść obwinionej ma możliwość skutecznego cofnięcia tego zażalenia, bez jej zgody (art. 431 § 3 k.p.k.).

Wobec natomiast niestwierdzenia przyczyn wymienionych w art. 439 k.p.k. i w art. 440 k.p.k. należało uznać, że zażalenie z dnia 27 kwietnia 2023 r. prokuratora Prokuratury Regionalnej złożone na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt I ZI 50/22, o odmowie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej [...] w W., zostało obecnie skutecznie cofnięte i dlatego na mocy art. 432 k.p.k. w zw. z art. art. 171 ust. 1 ustawy Prawo o prokuraturze, należało zażalenie to pozostawić bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

[M. T.]

[ał]

